



GIÁ BẢN	
DÔNG-PHÁP	NGOẠI QUỐC
Một năm 1.500	6.00
Sau tháng 2.50	3.00
Ba tháng 1.50	2.00

Mua báo phải trả tiền trước.
Thứ và manda gửi cho M. THẦN
DINH-PHIEN. Ai đăng quảng cáo
việc riêng xin thương nghị trước.

Chủ-tịch: M. HUYNH - THÚC - KHÁNG
HUYNH - THÚC - KHÁNG

Quản-lý:
TRẦN-DINH-PHIEN

TIẾNG-DÂN

LA VOIX DU PEUPLE



Mỗi tuần xuất bản hai kỳ thứ tư và thứ bảy



BÁO QUÁN
Dâng Dâng-Ba, Hué

Giấy phép số 02
Giấy phép: TIẾNG-DÂN - Hué
Hộp thư số 31.

DEPOT LEGAL
EXCELSIOR
N°9196

Văn tự ngôn ngữ một
dân-tộc là một cái thành
tích của lịch sử do đặc
tính dân-tộc cùng nhiều
diễn kiện tự nhiên quyết
định; muốn bỏ thứ này
mà lấy thứ khác thay
vào là một điều trái hẳn
với tự nhiên và lịch sử

BÀN VIỆC NƯỚC

(Tiếp theo)

Nói về Quốc-văn

Mấy lâu nay, thưa-giả trong nước thường hay than ván không có sách quốc-văn. Gần đây, tôi có gặp mấy ông giáo ban về việc dịch sách. Văn trong việc khai-hoa, đó là một điều cần kíp. Ta đã quyết định vào con đường văn-minh mới, thời ta phải biết ý tưởng và cơ giới của Âu-tây, lẽ ấy có nhiên.

Việc dịch sách xưa nay người nước ta bản đến dã lâu. Không phải chỉ bọn hiền danh bản vơ mà thôi, nhiều người có học thức, có nhiệt tâm, cũng đã dè bung đến. Thế mà ngày nay, sách dịch ra mà có ít nhiều già-trí, có thể nói rằng chưa được mấy quyển.

Dịch sách không phải một việc khó. Người ta làm được thì minh-lâm cũng được, huống chi nguyên trước thi phải học thire thiệt ròng, kiêm-văn thiệt xa, công-nghiên-cứu không thể nói ít được, chứ phiên dịch thì công phu ấy đã dở được phần nhiều.

Sách cũng như một hóa-vật. Một hóa-vật tạo ra, phải có người «hiết» dùng, phải có người «muốn» dùng, thời mới tiêu-thụ được.

«Biết» dùng sách tức đọc hiểu được sách. Đò chính là vấn-dề văn-lý. Nhiều người hay nói «quốc-văn ta nghèo». Nói như thế không biết rằng trong việc dịch sách, nhất là các sách khoa-hoc, nhiều nước khác quốc-văn cũng nghèo, chờ không phải một mình nước ta. Nhưng nghèo thời phải làm nên giàu, nghĩa là phải đặt thêm chữ ra. Chữ mới đặt ra mà muốn công-chung đến hiểu được cả thời phải có một cái hợp đồng (convention). Cái hợp đồng ấy tức là một quyền tự diễn-đem ra thông-dung trong nước như một đạo sắc-lệnh. Các nước lân-tiến, muốn canh-cái việc học, đều làm như thế cả. Còn ở nước ta thời thế nào? Trong Nam nói một đường, ngoài Bắc nói một ngô, kể thời dịch tiếng Pháp, người thời dịch tiếng Tân, đã không có hợp đồng mà nhiều khi lại dữ-ký lẩn-nan. Như thế, làm sao hiểu nhau được? Phản-văn cách ấy, lời không phải & cá nhân, mà chính & sự không có sáp-dặt. Muốn sáp-dặt một việc như việc ấy, phải có một chủ-quyền nhất định. Trong nước, không phải một thành-phố có trách nhiệm thời sẽ có được chủ-quyền nhất định ấy?

Phỏng-thè nay trong việc dịch sách, ta đã có một cái hợp đồng nhất định. Được như thế rồi cũng chưa đủ: còn phải xét xem người trong nước có amonos dùng hay không.

Trong một nước, hàng người dùng sách nhiều hơn cả là giáo-sư và học-sinh. Ở các nước lân-tiến, ban đầu sơ-học, rồi đến trung-học, đều thông-dung quốc-văn cả. Sách dịch ra tiêu-thụ được là nhờ đó. Còn ở nước ta thời thế nào? Ở nước ta ngày nay, trung-học không dùng quốc-văn dã rời mà tiêu-học cũng không dùng! Như thế, sách dịch ra để bán cho ai? Xem như có đòi ba quyền sách có ít nhiều già-trí, dùng về giáo-dục được, xuất-bản ra chỉ nằm ở tiệm sách, nằm ở đồ chén-rồi phải xé đi để gói dở, thời dù biết. Một lẻ ấy dù chứng minh rằng việc trước-thuat và phiêu-dich phải đồng thời đi với việc chính-dốn giáo-dục; mà chính-dốn giáo-dục, không phải một thành-phố có trách nhiệm, thời có ai giải-quyết được?

(Còn nữa)
Tình-tiến

VĂN-VĂN

Giác mộng bên đường

Lấp loang dường hoa dệt bóng chiều.

Ngón nom đưa gót khacie liều diều.

Hòn sóng la lồng thuyền ai đó?

Giê lai đưa nhau đến đồng diều!

Mùa màng buôn bán đầy leo,

Mùa cao múa đợt hồn theo mây lẩn.

Đối chán ra lớp bụi trán.

Đây đưa thảo quanh mè mìn thế gian

Vàng vàng bèn tái mắng dịp dán.

Trường dáo phách cửa thấy liên

nhan.

Cánh hoa trên ánh hương bay ngát,

Lzeń hòn bén sóng gió phaty mán.

Cầm tay da gán chuyền ván :

Chóng chí ! chàng à trán hoan làm chí ?

Thung trán thế sáu bi.

Đèo-đèo chát bụi ra gi cái thân !

Vé khán chia mieng ngai-ngân.

Chia quanh nháp cát dà phản ván.

Tai phango may chát bì trán lạy.

Cát lát da mang may chuyền ván.

Cát may gáp cát trang xuân.

Sau may sành lai cuôc trán cát lạy.

Quán bao sương giờ dài dài.

Cát đài trời đỡ sáu phái lo...

Linh-Giang

NÈN CHÚ Ý

1) Các người có việc gì dâng báo xin viết một mai-ly, để tiện việc ấy-bút.

2) Phải cho hồn báo biết rõ họ tên và chỗ ở, bài nào chỉ kí biên chứ không có họ tên thì xin miễn đăng.

TẠP LOẠI VĂN-BÊ HIẾN-PHÁP

MUỐI ĐỘC
(Tiếp theo)

Khoa học làm thế nào kinh nghiệm muối truyền bệnh sét rét

Muốn thực hành việc trắc-muối-benh ta thời trong các láng-benh có luật lệ buộc và p-ái-tou kém-nhiều-lâm, hiện thời khó thi hành được, vậy đây tôi chỉ nói người di đến chỗ độc phải làm thế nào tránh được bệnh muối-dốt.

1. — Người muối mò dồn-diện, nên cắt nhau cao-rào, ngoại-hàng-đóng lười sát lỗ nhỏ, như không-thể-làm được và cho khỏi muối-đòn-núp thời phải làm cỏ cho thấp-chung-quanh nhà ngoài vòng hai-trăm-thước. Hướng nào bay có giờ-nên-trong-một-hàng-cây-ngoài-hai-trăm-thước-dặng-đang-giờ-dem-muối-dóc-dense. Hồ, ao nào gần-nha-lâm, nếu không-thể-lắp-hay-dào-công-cho-nước-chảy-noi-khác-get, thì nên nuôi cá cho nhiều, như là các giống-bay-đu-quảng-như: cá-rô, cá-long-nhân-(dotare) cá-rô-v.v. hay là trồng-bèo-tầm, nuôi-vịt. Một nhà Bác-sĩ Nhật-bản đã kinh-nghiêm-xông-nhà-bằng-vô-cam, và-quit-thời-không-còn-muối. Trong nhà-lúc ngài phải-dùng-màn. Còn việc nông-thuộc-nhà-benh-muối-dốt-thì ai-ai-cũng-dùng-cho-việc-nông-kỹ-ninh-bằng-day-là-phai. Nhưng vấn-dề-eo-phân-ván. Có-nhiều-nhà-Bác-sĩ-danh-tiếng-dã-nói-rằng-nông-như-thể-vì-trung-dec-quen-thuộc-và-khi-phai-benh-nông-không-hiệu-nghiêm-nữa. Theo ý-rõng-tôi-trời-lúc-nào-thấy-có-còn-rết-mới-uống-thuộc-chết-uống-mãi-không-bồ-leh-và-yếu-ti-vi: Như-ở-Hội-xuân-tỉnh-Thanh-hoa-là-nơi-dóc, người-làm-việc-tại-nhà-thuộc-noi-Ấy, sắn-thuộc, mỗi ngày-dần-uống-một-lí-ký-ninh-dé-ngựa-benh, và-mà-người-nào-cũng-dùm-mặc-phai-benh-sốt-rết-nặng-và-phai-về-tinh.

Thay-có-còn-rết-thời-phai-uống-cho-dược-một-gò-rom (1 gramme) cho-dến-một-gò-ram (1 gramme) cho-dến-một-gò-ram (1 gramme) cho-dến-một-gò-ram (2 grammes) (người-lớn). Lúc-nào-hết-sốt-rết-thời-phai-uống-cho-dược-một-tuần-lê-mới-tuyệt-được-như-benh. Chỉ-uống-là-thuộc-và-khi-phai-benh-uống-một-bài-nay-dù-không-kết-quả-có-lúc-hai-dần-thần. Tôi-có-biết-một-người-sản-bản-bản-dêm. Mỗi-lần-di-bản-về-sốt-rết-dù-uống-một-hai-lí-ký-ninh-trong-một-hai-này-bết-sốt-không-uống-nữa. Nghì-mười-lăm-nắng, một-tháng-lại-di-sản. Cát-thể-mãi-trong-hai-hai-năm, bệnh-sốt-rết-mỗi-lần, mỗi-nhiều-nhà-đi, ký-ninh-uống-cũng-không-chuyển-dược-rồi-sau-sinh-ra-cá-bệnh-sốt-rết-dà-vàng-dài-mão-n (siêu-bilieuse-benoglobinique) mà-chết.

2 — Người-dì-qua-dường-nên-ngủ-som-và-diem-mắt-theo. Dì-sản-bản-thời-nên-mang-gâng-tay (gant) bô-quần-vào-trong-cát-gây-tay, dùng-mắt-sau-či-mát (lunette-quatre-ye-tete), mán-này-nào-học-ta-phai-trên-thời-bacon-vào-nón, dient-thoi-bô-vào-cô-so (bô-vào-Ho-ky-và-Nhật-bản-dâng-màn-Ấy).

Giống-muối-dóc-chẳng-nhưng-dốt-dau, khó-chết-và-sinh-phai-như-thu-thông-lia, nó-sinh-nhau-benh-cô-thi-hai-dâng-lia-mang-và-dâng-bao-dac-bao-nên-chết.

Nguyễn-quy-Piâu

tộc-Nam-tu-lap-phu-tô-chức-quốc-gia-mới-thì-ở-trong-có-một-vấn-dề-rất-lớn-và-rất-có-thể-lợi-là-vấn-dề-Sét-bi, cho-niều-trong-hiến-pháp-Nam-tu-lap-phu-còn-bảo-lưu-lại-một-bộ-phân-tu-của-chế-dộ-chinh-trị-Sét-bi. Còn-nhiều-hai-dầu-độc-ở-miền-bắc-kia(Bà-lan-và-Tiệp-khắc)-thì-dem-cái-chế-dộ-chinh-trị-cứ-thời-hoàn-toàn-dập-dỗ, để-chết-dịnh-một-thu-hiến-pháp-thực-mới. Bởi-thì-cho-nên-những-chế-dộ-chinh-trị-quí-điển-trong-hiến-pháp-Nam-tu-lap-phu-dẫn-là-theo-lịch-su-cá. Nói-thực-rà-thì-hiến-pháp-của-Nam-tu-lap-phu-là-trực-tiếp-cần-cứ-vào-hiến-pháp-của-Sét-bi-ta-năm-1903. Còn-tiểu-pháp-hai-nước-kia-dều-là-tập-hợp-vàng-chế-dộ-các-nước-má-thanh. Cai-giúp-hiến-pháp-của-Pháp-và-Mỹ-thực-là-có-ánh-hưởng-to-trong-hiến-pháp-Bà-lan-và-Tiệp-khắc.

Sau-cuộc-Dai-chien, ở-Âu-châu-phát-sinh-nhiều-vấn-dề-rất-khổ-lòng-giải-quyet, mà-nhân-dân-thế-giới-tự-vi-cuộc-Dai-chien-mà-dược-giáo-huấn-nhiều, được-giác-nhó-nhiều, cho-nên-nơi-nơi-siêu-biển-thì-bất-mặn-ý-với-cái-chế-dộ-chinh-trị-lỗi-cũ, dem-các-thứ-chế-dộ-hết-sắc-triet-de-phai-binh. Phàm-những-nhà-chinh-tri-pho-hoc-hoặc-những-nhà-có-quan-tâm-dồn-những-sự-vụ-chinh-tri-công-cop, đối-với-các-thứ-hiến-pháp-mới-của-Âu-châu-dèn-nên-different-chú-ý. Các-thứ-hiến-pháp-mới-đều-là-cái-kết-quả-của-các-nhà-chinh-luận, chúng-ta-có-thể-xem-dò-mà-biết-cái-xu-huong-chinh-tri-tu-thi-dai. Các-nhà-giáo-nước-Pháp-và-Mỹ-thực-là-có-ánh-hưởng-to-trong-hiến-pháp-Bà-lan-và-Tiệp-khắc.

(Còn nữa)
Hoà-Trung-biên-dịch

1) Đọc-giá-ai-muối-nghiên-cún-vấn-dề-hiến-pháp-cho-kết-xin-de-quyền-Thi-giải-cường-quốc-chinh-thê-tu-lap-thu-cùa-Quân-hải-tùng-thu-vua-xuất-bản.

VI-TRUNG TRÊN TIỀN BẮC

Trước-bi-mươi-năm, nhà-thuy-vát-hoc-nước-Hưng-gia-lợi-có-phát-minh-những-thứ-vật-sinh-trên-tổ-bać-giấy, cờ-chết-dóc. Gần-dây-người-Mỹ-là-Parker-lại-phát-minh-thêm, dâng-thi-nghiêm-trên-một-dồng-xu-có-25-thứ-ký-sinh-trung-trên-dòng-hạt-lại-nhiều-hoa-nữa. Ông-Dorlington-lại-phát-minh-dược-mỗi-thứ-thuộc-trừ-cái-dóc-Ấy. Ông-Ralph-(cũng-người-Mỹ), lại-tìm-dược-một-cách-chết-rửa-bać-giấy, theo-cách-dò-thì-hai-người-con-gái-trong-một-giờ-dùng-1-đ, rửa-dược-4000-lít, rửa-rồi-thì-hong-khở-tiền-v.v.

Mấy-thứ-hiến-pháp-mới-Ấy-dều-là-cái-xuân-sản-phẩm-của-thời-dai-chế-dộ-dai-nghị-thinh-hanh, mà-ở-trong-các-nhà-kết-quả-của-các-nhà-chinh-tri, chúng-ta-có-thể-xem-dò-mà-biết-cái-xu-huong-chinh-tri-tu-thi-dai. Như-ở-nước-ta, thi-phép-Ấy-không-cần-cho-làm, vì-dài-dà-số-trong-dau-gian-thì-nghèo-không-có-tiền, con-có-một-hàng-người-ham-tiền-mê-tiền, hay-khoet-tiền-ké-khác, lại-có-bọn-hay-chơi-tiền-nữa(từ-bạn-mà-chứa-nhè-ai-by-cái-nán-vì-trung-tho, có-lẽ-tiền-bać-xia-ta-không-có-vi-trung-sao). Sao-hay-ai-là-dẽ-làm-giúp-cho-ké-khác?

T.S.Th.

CUNG CÁC CỘ-DỘNG

Huynh-Thuc-Khang

Công-ty

Công-ty-nhất-dịnh-của-Công-ty-lắp-ván-tại-Hanoi-dòng-tóm-dâng-giỏi-về, với-các-người-có-dâng-dù-có-phân, dem-hoặc-gởi-biên-lai-lâm-mà-Công-ty-phát-chó-các-người-lúc-tri-tri-tới-hội-sở-Huynh-Thuc-Khang-Công-ty-ở-Hué-mà-dài-lát-cô-phieu-nhỏ-dịnh.

Hiến-pháp-nước-Bà-lan-và-hiến-pháp-nước-Tiệp-khắc-truc-phat, khâng-cung-hiến-pháp-Nam-tu-lap-nhà-dâng-màn-chết-khác-nhau-Như-thì-là-bởi-vì-dùng-khi-dâng

Quản-lý

HUYNH-THUC-KHANG

VIỆC TRONG NƯỚC

TRUNG-KY

HUÉ

Viện-Nhân-dân-dai-biêt-nhà

September-sé-khai-hội

NGHỊ-SƯ CHƯƠNG-TRÌNH

NAM-KỲ CAI LÂY

Chà-và cưỡng dâm con gái ta
Hôm 30 Juillet, hồi 8 giờ sáng, tên
Chà-và Da-grassu và tên Lê-vân-
Pho l-p mưu lừa có Lê-thị-Luong
vào nhà mua gao rồi đóng cửa lại,
nhé giè vào miệng có Luong mà
cưỡng dâm.

Mẹ con có Luong đầu cao tại
làng Thanh-sơn là làng số tại Huong
quản lấy ống-kết xong, đòi tên Chà
lêu nhà làng thi tên Chà cự lại,
hảo Huong-quản không có quyền
đòi nó. Huong-quản không biết liệu
thế nào, lại giữ nguyên cáo ở nhà
lang. Nghe đâu hồi 8 giờ tối hôm ấy
Huong-quản có đến nhà tên Chà,
ngồi đèn bora 1 giờ đồng hồ. Việc
này ám muội lắm. Mong rằng quan
biện-lý Mỹ-tho sẽ doi xét việc này
c o minh.

Lược trich B. P. T. B.

CAO-LÀNH

Nỗi khổ của lao động

Ngày 23 Jain, vào khoảng 6 giờ tối,
hai người làm mướn đi về ngô đường
tất, gặp ông Q. hỏi giấy thuế thân,
hai người thưa rằng sợ làm hồn đi
nên không mang theo, xin chờ một
người chui vào nhà lấy cả 2 cái đèn.
Ông Q. không nghe, kéo 2 người
về bắt, mổ sô lên tên ngay. Được
một lúc vợ con 2 người dem giấy
đến, ông Q. bảo biến vở số rờ sang
mai sẽ bay. Sáng hôm sau, mổ
người bị phạt US 10, thương hại thay,
lâm miron suốt ngày được chứng
bốn năm giác, rủi bị phạt như thế
còn gì mà nuôi vợ con, lại còn bị
nuôi cầm một đêm nữa!

Lược trich B. P. T. B.

PHỤ-NỮ DIỄN-BẢN

CHỦ TRINH

Trinh nghĩa là trước sau như
một, đã dem thân thế mà phò toác
cho một người thì không kui náo
thay lòng đổi dạ, không khi nào
dem cái ai tinh dâm thâm kia mà
sau sẽ cho một người khác nữa.
Thật thế, ai ưng chán chường là một
mối tình rất cao thượng, không thể
đem mà chia nhau ra đây.

Trinh tiết có phải là cái đức tính
riêng của chị em ta không? chỉ họa
cái em ta với cái phải giữ trinh
tiết với chồng, còn họa dân ông
ta không cần giữ, tha hồ ngang dọc
chẳng? Em xin lưu tiếng cùi hõi mà
nói rằng: Trinh tiết là một cái đức
tính rất tốt, chị em ta cần phải có,
nhưng dân bà đã thế thì họa dân
ông cũng phải thế, cũng phải giữ
trinh tiết với dân bà, như thế mới
công bình, nếu dân ông không cần
giữ trinh tiết, thì dân bà cũng không
cần phải giữ. Các bà cụ già chắc
lại mang em là một đứa không có
giáo dục, một đứa con gái mất hết.
Các em phải xét cho kỹ mới được.
Dân ông thè nám thè bảy tiệp, mà
dân bà chỉ được lấy mơi cording
thì nghĩa lý gì, các em thử xem
còn gì là bất bình đẳng nữa không?
Em không dể xướng cho dân bà lấy
nhieu chồng, nhưng em rất chử
trương bất dân ông chilify được một
vợ mà thôi. Dân ông lấy một vợ

không có con, bảo rằng lấy thêm vợ
và dã kiêm con. Số không con dã
dã chắc là tai người vợ chưa? Dân
ông không có ai vì kí i huyệt suy
kém hoặc vi chói bời mà thán thè
như hòn dòn nỗi không có con hay
sa? Dân ông lấy thêm vợ để kiếm
con, vậy thi dân bà cũng có thể lấy
thêm chồng để kiếm con. Không
cho dân bà lấy thêm chồng thi dân
ông cũng không được lấy thêm vợ,
ví không con mà lấy thêm vợ, thè
thì lấy vợ chỉ có dã con ná hồn
hay sao? Người vợ chỉ là một cái
máy để dân bà thè hay sao? chỉ
em ơi! trong tâm ý họ dân ông
họ cũng cho ta là máy để con dã
thòi, dã là cái máy thi cũng như các
máy khác, muốn xúi tri thế nào cũng
được, ví thế mới có các pháp luật
bất bình đẳng để chỉ phòi chí em
ta. Có một ông giáo kia iỏi nghiệp &
trường cao đẳng, ai cũng cho là một
nhà mồ phạm, đã tung tuyên bố
với bạn rằng: ma femme n'est
qu'une machine productrice (vợ tôi
chỉ là cái máy để con). Ngày nay
ông giáo ấy đã mua thêm một cái
máy nữa rồi!!! hai cái máy ấy cứ
lần lượt thay đổi nhau mà làm việc.

Không có con mà lấy thêm vợ dã
là không công bình, dân dã có con
mà còn lấy thêm vợ thi là lè gi?
Nhưng ông già sau bảy mươi tuổi,
con dân cháu lũ, mà còn cười hồn
non thi vì lè gi? C. i em thử nghĩ
xem có lè gi không?

Em nghĩ mãi chỉ tìm được một
lẽ, họ lấy thêm vợ, họ cười hồn non,
là để cho thỏa cái dục linh, cái dã
tâm của họ, họ cho chí em ta là một
món đồ chơi, chơi mòn này chán
rồi thi mua món khác.

Đó là hai việc mà pháp luật và
đạo đức của dân ông đặt ra đã công
nhận cho họ, một phần nhiều em
ta cũng công nhận nứa, cho rằng
đó là cái quyền giới phủ cho dân
ông cũng như bọn ngu dân tin rằng
quyền vua là tự giới phủ cho vây.

Em không trách gì những người
ấy, vì chí em từ thừa bê dã chịu
buồn luyến một cách đặc biệt, chén
nhìn cho mình là đứa nô lệ của
dân ông, tự cho mình là cái máy để
con, tự cho mình là đồ chơi của dân
ông kia mà! Còn một phần ít trong
chí em ta tuy không công nhận
những điều ấy, nhưng không dám
phản kháng, vì không dã tri thức,
không dã nghị lực để phản kháng,
danh phái ngầm dã gヌot cay, cùi
dầu chín ép. Ôi! Người ta không
may mà sinh làm con gái, lại không
may mà làm con gái A-dòng! I chí
em ta tội tình gì mà lại sinh làm
con gái A-dòng, bị dân ông chỉ phòi
nhau thế!

Dân bà có chồng mà thất tiết, đối
với đạo đức là có tội, đối với pháp
luật cũng có tội. xã hội không kẽ
lầm người. Còn dân ông thất tiết với
vợ thi sao? tuy đối với đạo đức hơi
cô tội một thi, còn đối với pháp luật
tuyệt nhiên không có tội gì, xã hội
chưa là thường. Trong họa dân
ông nhiều người mê say theo lão Tẩn
quán Sở, mê mải trong cuộc truy
hoan, thế mà vỡ nhà vợ có cao ngăn
thì lại dở thói vỡ phu mà dập liều
vui hoa, chí em nghĩ xem cái thân
con gái họa ta dã sung sướng chưa?

Chồng sống dã vậy, chồng chết
thi sao? Chồng chết thi phải ở gõa,
phai thủ tiết thờ chồng, có thể
còn mồi yêu chuộng, xã hội mồi
kinh vi, mồi hợp voi đạo đức!

Dã gọi là đạo đức thi ghai hợp với
nhau đạo, nhau đạo gi lát bài người
dã chắc là tai người vợ chưa? Dân
ông không có ai vì kí i huyệt suy
kém hoặc vi chói bời mà thán thè
như hòn dòn nỗi không có con hay
sa? Dân ông lấy thêm vợ để kiếm
con, vậy thi dân bà cũng có thể lấy
thêm chồng để kiếm con. Không
cho dân bà lấy thêm chồng thi dân
ông cũng không được lấy thêm vợ,
ví không con mà lấy thêm vợ, thè
thì lấy vợ chỉ có dã con ná hồn
hay sao? Người vợ chỉ là một cái
máy để dân bà thè hay sao? chỉ
em ơi! trong tâm ý họ dân ông
họ cũng cho ta là máy để con dã
thòi, dã là cái máy thi cũng như các
máy khác, muốn xúi tri thế nào cũng
được, ví thế mới có các pháp luật
bất bình đẳng để chỉ phòi chí em
ta. Có một ông giáo kia iỏi nghiệp &
trường cao đẳng, ai cũng cho là một
nhà mồ phạm, đã tung tuyên bố
với bạn rằng: ma femme n'est
qu'une machine productrice (vợ tôi
chỉ là cái máy để con). Ngày nay
ông giáo ấy đã mua thêm một cái
máy nữa rồi!!! hai cái máy ấy cứ
lần lượt thay đổi nhau mà làm việc.

Không có con mà lấy thêm vợ dã
là không công bình, dân dã có con
mà còn lấy thêm vợ thi là lè gi?
Nhưng ông già sau bảy mươi tuổi,
con dân cháu lũ, mà còn cười hồn
non thi vì lè gi? C. i em thử nghĩ
xem có lè gi không?

Em nghĩ mãi chỉ tìm được một
lẽ, họ lấy thêm vợ, họ cười hồn non,
là để cho thỏa cái dục linh, cái dã
tâm của họ, họ cho chí em ta là một
món đồ chơi, chơi mòn này chán
rồi thi mua món khác.

Đó là hai việc mà pháp luật và
đạo đức của dân ông đặt ra đã công
nhận cho họ, một phần nhiều em
ta cũng công nhận nứa, cho rằng
đó là cái quyền giới phủ cho dân
ông cũng như bọn ngu dân tin rằng
quyền vua là tự giới phủ cho vây.

Em không trách gì những người
ấy, vì chí em từ thừa bê dã chịu
buồn luyến một cách đặc biệt, chén
nhìn cho mình là đứa nô lệ của
dân ông, tự cho mình là cái máy để
con, tự cho mình là đồ chơi của dân
ông kia mà!

Còn một phần ít trong chí em ta
tuy không công nhận nứa, cho rằng
đó là cái quyền giới phủ cho dân
ông cũng như bọn ngu dân tin rằng
quyền vua là tự giới phủ cho vây.

Em nghĩ mãi chỉ tìm được một
lẽ, họ lấy thêm vợ, họ cười hồn non,
là để cho thỏa cái dục linh, cái dã
tâm của họ, họ cho chí em ta là một
món đồ chơi, chơi mòn này chán
rồi thi mua món khác.

Đó là hai việc mà pháp luật và
đạo đức của dân ông đặt ra đã công
nhận cho họ, một phần nhiều em
ta cũng công nhận nứa, cho rằng
đó là cái quyền giới phủ cho dân
ông cũng như bọn ngu dân tin rằng
quyền vua là tự giới phủ cho vây.

Em không trách gì những người
ấy, vì chí em từ thừa bê dã chịu
buồn luyến một cách đặc biệt, chén
nhìn cho mình là đứa nô lệ của
dân ông, tự cho mình là cái máy để
con, tự cho mình là đồ chơi của dân
ông kia mà!

Còn một phần ít trong chí em ta
tuy không công nhận nứa, cho rằng
đó là cái quyền giới phủ cho dân
ông cũng như bọn ngu dân tin rằng
quyền vua là tự giới phủ cho vây.

Em không trách gì những người
ấy, vì chí em từ thừa bê dã chịu
buồn luyến một cách đặc biệt, chén
nhìn cho mình là đứa nô lệ của
dân ông, tự cho mình là cái máy để
con, tự cho mình là đồ chơi của dân
ông kia mà!

Còn một phần ít trong chí em ta
tuy không công nhận nứa, cho rằng
đó là cái quyền giới phủ cho dân
ông cũng như bọn ngu dân tin rằng
quyền vua là tự giới phủ cho vây.

Em không trách gì những người
ấy, vì chí em từ thừa bê dã chịu
buồn luyến một cách đặc biệt, chén
nhìn cho mình là đứa nô lệ của
dân ông, tự cho mình là cái máy để
con, tự cho mình là đồ chơi của dân
ông kia mà!

Còn một phần ít trong chí em ta
tuy không công nhận nứa, cho rằng
đó là cái quyền giới phủ cho dân
ông cũng như bọn ngu dân tin rằng
quyền vua là tự giới phủ cho vây.

Em không trách gì những người
ấy, vì chí em từ thừa bê dã chịu
buồn luyến một cách đặc biệt, chén
nhìn cho mình là đứa nô lệ của
dân ông, tự cho mình là cái máy để
con, tự cho mình là đồ chơi của dân
ông kia mà!

Còn một phần ít trong chí em ta
tuy không công nhận nứa, cho rằng
đó là cái quyền giới phủ cho dân
ông cũng như bọn ngu dân tin rằng
quyền vua là tự giới phủ cho vây.

Em không trách gì những người
ấy, vì chí em từ thừa bê dã chịu
buồn luyến một cách đặc biệt, chén
nhìn cho mình là đứa nô lệ của
dân ông, tự cho mình là cái máy để
con, tự cho mình là đồ chơi của dân
ông kia mà!

Còn một phần ít trong chí em ta
tuy không công nhận nứa, cho rằng
đó là cái quyền giới phủ cho dân
ông cũng như bọn ngu dân tin rằng
quyền vua là tự giới phủ cho vây.

TU' TU' ƯƠNG MỚI

CHỦ-NGHĨA DÂN-QUYỀN

CỦA TÔN-VĂN

BÀI GIẢNG THỨ III

(Tiếp theo)

thành ra bằng đầu, còn đến chỗ
đứng chân thì vẫn có cao thấp, như
vậy vẫn là không bình đẳng. Bình
đẳng như thế không phải là bình
đẳng thiệt.

(Còn nữa)

G. Q. T. X.

quyết định ché-dộ chính-trị, thủ-lâm-hiển
pháp ngô quyền; 3. Nêu thiết thực tài
biểu, cố làm cho thành việc thông nhât
tài chính; 4. Việc sirs đòi điều ước, nước
Mỹ đã tiếp nhận, nước Anh vì cái áo Nam
kinh chưa quyết định, nên còn hơi do dự,
xin cử tiểu hành cho được, hễ nếu được
hai nước Anh Mỹ cùng lòng rõ, thì
những việc khác đều không thành ra
vấn đề nữa.

(T. N. D. B.)

Võ-tuyễn-diện và Bảo-Tây

Cuộc hội nghị toàn thể lần thứ năm,

— Tưởng Giới Thạch đã chủ tịch lễ khai
mạc cuộc Hội-nghị Toàn-thể, trong bài
diễn-văn Tưởng bày tỏ sự nhu yếu
thực hành chéng-nings của Tôn-dật-Tiên.
Về việc an-tàng Tôn-dật-Tiên hội nghị
quyet-luc rằng.

1. Lễ an-tàng tạm định vào ngày mùng
một tháng giêng năm 1929;

2. Sẽ xây một cái kỷ-niệm dài và một
cái đền để ghi công các tướng sĩ trung
vong trong cuộc bắc-phat.

Vấn đề giao-trúc

Anh với Trung-hoa. — Ông Gaston Gérard, Nghị-viên.
Thị trưởng thành Dijon, Chủ-tịch hội
đồng bắc-lâm nước Pháp, sang công
các bên Đông dương để cống-dâng cho
nghe rượu vang, bắt đầu lời diễn
thuyết tại Saigon, rồi lần lượt di ra,
đến thứ bảy 25 tháng 4 năm 1929, hối 9 giờ
tối, sẽ diễn thuyết tại khách sạn Mo-
rin về các thứ rượu vang của Pháp.

Sau cuộc diễn thuyết sẽ có chiếu
anh về công chúng thưởng lâm.

VIỆC THÈ GIỚI

Á-BỘNG

TÀU

Tin báo Tàu

Cuộc hội nghị toàn thể lần thứ năm.

Tưởng-Giới Thạch khuyên các Ủy-viên
về cánh Uông-tinh-Vệ đều nên dự hội,
phải nêu giảng-chặt lấy đây đoàn kết
chờ nhau chia rẽ nhau.

Các Ủy-viên về cánh Uông-tinh-Vệ có
cường-cái nghị quyết bô-cát các phân bộ
chinh-trị & các lòb, để họp quyên về cá
chinh-phủ Trung-hoa, và quyết khôi
phục cuộc vận động của dân-chung. Những
việc ấy sẽ thành ra những vấn đề tranh
chấp của hai phái tâ-hữu-vây.

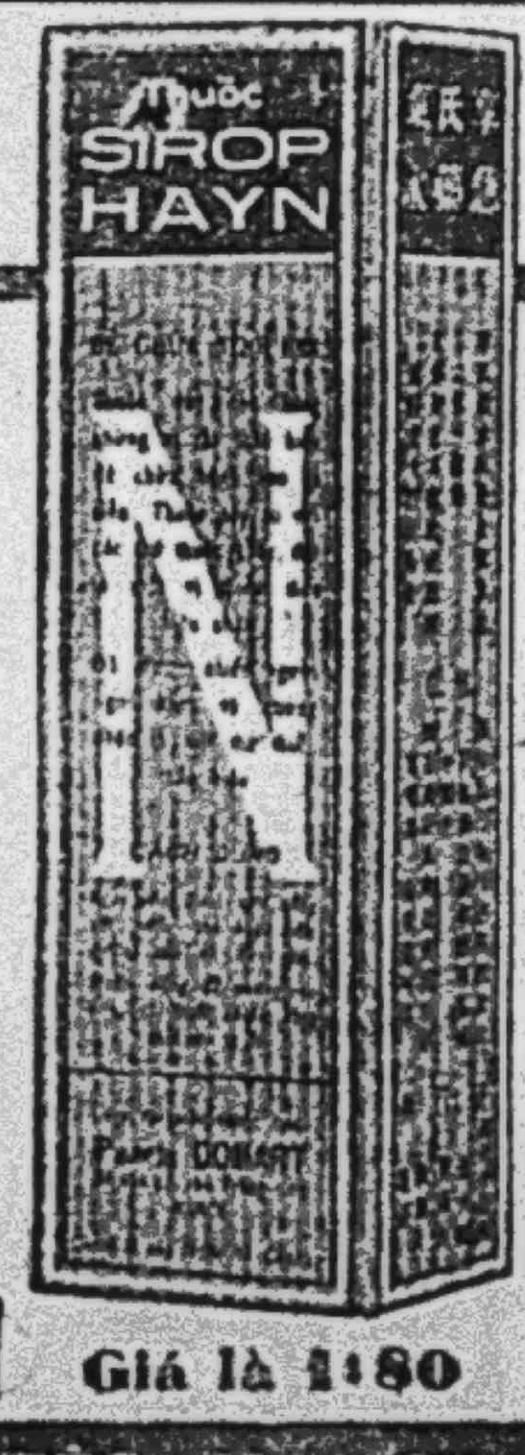
Lời kiến-nghị của Tôn-khoa. —
Tôn-khoa từ Núi-ước có điện về cuộc
hội-nghị lần thứ năm, kiến-nghị bô-cát
sau này: 1. Nêu-giục bọn Hù-hán-Dân,
Uông-tinh-Vệ, Tống-khanh-Linh, Trần-
hữu-Nhân v.v nước để cùng gánh việc khố
khai; 2. Nêu-giục chéng-nings của
Chinh-phủ Quốc-dân, đều còn là thảo
sách để bô-cát bộ-quyền lợi và lợi-ich
của mình do các điều ước ấy bảo-dâmn.

Anh, Mỹ với Trung-hoa. — Các
lãnh-sự quán Anh và Mỹ sẽ sắp-mở lại
Nam-kinh.

Nhật-bản lại nói rằng nếu Chinh-phủ
Quốc-dân cứ giữ thái độ ấy và kháng
không nói rằng điều-ước biện có là hết
hết rồi, thì Nhật-bản phải phai-liệu phương
sách để bảo-bô bộ-quyền lợi và lợi-ich
của mình do các điều ước ấy bảo-dâmn.

Nhật-bản, Phung-thien với Nam
kinh. — Cố-tu-tàng Nam-kinh và Phung
thien đã thỏa hiệp với nhau, còn Nhật-bản
cũng đương-lieu cách-thứa nhau
thỏa-hiệp, nhưng phai-bô bộ-quyền
lợi và lợi-ich của Nhật-bản.

Thủ-tướng Đìn-trung nói rằng cũng
không cần thiết phải làm trả ngoi cuộc



HEN Giá là 1:80

PHARMACIE MONTES-HANOI

NHÀ BÔNG HỘ BA CHƯỜNG

HIỆU CON BU'ÓM BU'ÓM

ĐẠI-QUANG-DƯỢC-PHÒNG 46 boulevard Tông-Đ襌-Phương, CHOLON — Chi-Điêm 47 Phò-hàng Đường, HANOI

Gói bán khắp cả mấy hiệu thuốc bắc trong xít Việt-Nam, Cao-Man và Ai-Lao thứ thuốc nào có hiệu con bu'óm bu'óm mới lá thư-thiết

Ở xa gởi thơ đến mua nên nhà giày thép nơi đó gởi được theo cách lanh-hóa giao ngan thi xin chiếu theo, tiền gởi hàng người mua phải chịu

Sót nóng..... 0\$10

Sót rét... 0\$15, 0\$10

Rượu bò 2\$00, 1\$00, 0\$30

